

TORONYIRÁNY

XIV. 39.

2020. szeptember 27.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTEŚITŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 26. vasárnap

A Szentírás vasárnapja

Szeptember 29. Szent Mihály, Szent Gábor és Szent Rafael főangyalok

Október 2. Szent Őrzőangyalok

A hitnek egyéni meggyőződésnek kell lenni, s főleg azt kell érezni, hogy Isten maga győz meg bennünket. A hangsúly nem is a tanítás egyes igazságaiban van, hanem azon, hogy Isten gyermekei lettünk. „A Lélek maga tesz tanúságot a lelkünkben, hogy Isten gyermekei vagyunk. Ha pedig gyermekei, akkor örökösei is” (Róm 8,16). Kétségtelen, hogy a belső kegyelem ugyanaz volt az ó-és újszövetségben, s megvolt az egyéni lélektani hatása is. De a régi szövetségben hiányoztak a szentháromságtani és megváltástani összefüggések, amelyeket Krisztus hozott. A kegyelem mindig Krisztus kegyelmének elővételezése volt. Az apostol szerint a sziklából fakasztott víz is Krisztust jelképezte (1Kor 10,9). De az emberek akkor ezt még nem tudták. Krisztus óta mi tudatosan felismerjük azokat a szellemi értékeket, amelyeket a kegyelem hoz, s ez a világos látás is ajándék. Isten az üdvöndet történeti fejlődésben valósította meg. Biztos, hogy akik kevesebbet kaptak és kevesebbet tudtak, azoktól kevesebbet is követelt. Mi a teljességet kaptuk, és pedig olyan formában, hogy el is fogadhatjuk, és meg is adhatjuk rá a választ.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Ez 18,25-28** Ezekiel próféta Isten végtelen irgalmára és igazságosságára mutat rá.
- Fil 2,1-11** Pál apostol arra buzdítja a filippieket, hogy a közösség tagjai Krisztus lelkületével törekedjenek az egységre és az összefogásra.
- Mt 21,28-32** Jézus példabeszédben mutatja be a vallási vezetőknek saját lelki, szellemi vakágukat.

Párbeszéd a két fiúról

A példabeszéd Máté sajátja. Ez az első a három egymást követő példabeszéd között, amelyeknek közös témájuk van: engedelmisség és engedetlenség az isteni hívó szóval szemben. Mondhatjuk azt is, hogy a példabeszéd a Mt 7,21-et világítja meg: „Nem jut be a mennyek országába, aki csak mondogatja: Uram, Uram. Hanem az, aki teljesíti mennyei Atyám akaratát.” Egyes kéziratokban fordított sorrendben szerepel a két fiú: a szövegkritika a fordításunkban közölt sorrend mellett döntött. Ezt követte már a Vulgáta is. Ebben a sorrendben jobban érthető a kifejezés is: „én, uram”, azaz: „én aztán igen, uram, kimegyek”.

A példabeszédet meg is magyarázza Jézus: az engedetlen fiú Izrael, mert vállalta a törvényt, de most nem hozza meg a várt gyümölcsöt. Csak mondja, de tetteivel nem valósítja meg a törvényt. Mindazok viszont, akiket kizártak a választott népből - vámosok és utcanők, vö. 9,9 - tulajdonképpen nem mondtak a törvényre, de most megtértek, és így megelőzik az igent mondókat az Isten országában. Jézus ezzel azt is kijelenti, hogy az üdvösséget nem a szavak, hanem a tettek döntenek el. A zsidó vezetők és a kizártak - a két véglet - egybevetése is jellemző a példabeszédre, mint műfajra.

János „az igazságosság útján” jött. Ez nem azt jelenti, hogy ő volt az igaz, hanem azt, hogy megmutatta másoknak az igazságosság útját: hogyan lehet megigazulttá válni? Helyes tehát az értelem szerinti fordítás is: „Eljött ugyanis hozzátok János, hogy az igazság útjára vezessen benneteket.”

Amit a zsidó vezetők vállalnak ugyan, de nem tesznek meg, az nem a törvény megtartása, hanem az a tény, hogy a törvény betartását ki kellene egészíteni a János és Jézus által hirdetett bűnbánattal. Csak így lehet bejutni a mennyek országába. Ők megígérték ünnepélyesen a törvény megtartását, de az krisztusi értelemben magába foglalná a megkívánt bűnbánatot is. Csak a bűnbánat vezetné el őket arra, hogy a törvény szellemét valósítsák meg, ne a betűt nézzék.

A példabeszéd első célzata arra vonatkozott, hogy a zsidók különböző csoportjai - vezetők és kitaszítottak - hogyan viselkednek az evangéliummal szemben. Később már meglátták benne Izrael és a pogány népek ellentétét is. Izrael vállalta a törvény betartását, de gyakorlatilag nem fogadta el a Messiást. A pogányok nem vállalták a törvény megtartását, de amikor eljött Krisztus, elfogadták Isten országának örömhírét és bűnbánattal bevonultak oda. A zsidó vezetők azonban ennek láttán sem tértek meg, pedig a bűnösök megtérése is a messiási idők jele volt. Később Pál apostol szintén arra gondol, hogy a pogányok tömeges megtérése hátha elgondolkoztatja népe fiait és ők is elfogadják az evangéliumot (Róm 11,14).

Jakubinyi György

Megelőznek titeket

„Bizony, mondom nektek, hogy a vámosok és az utcanők megelőznek benneteket az Isten országában”. Jézus ezt a megdöbbentő ítéletet a papi fejedelmeknek és a nép véneinek mondja, vagyis a választott nép hivatalos vezetőségének. Amikor „megelőzésről” beszél, természetesen nem „sportversenyre” gondol, mintha Isten országa valamiféle versengés volna. Arról van szó, hogy az ószövetségi vezetők elvesztették vezető szerepüket a Messiás országában, mert nem hittek Jánosnak (és annak, akit János hirdetett), nem tértek meg. Így Istenhez való tartozásuk csak szóbeli és „hivatalos” vonalon mozgott, formális maradt, – nem illeszkedett be az új ország új lelkeségébe. Ezzel szemben a megtérő bűnösök (vámosok és utcanők) hittek Jánosnak és Jézusnak, ezért többek és nagyobbak Isten országában, tulajdonképpen átvették a „vezetést” („megelőzték” őket). A megtérők ugyanis nem csak külső forma szerint, hanem az Isten országában érvényes lelki értékrend szerint fogadták el a Messiást és tanítását.

Jézus ezzel az ítéletével (és az ezt megelőző példabeszéddel) feltárja az ő országának benső lényegét, meghatározza szellemi struktúráját („szerkezetét”). Ennek az országnak a lelke: hit és megtérés (megújulás). Más szavakkal: Jézushoz tartozni annyit jelent, mint hozzá fordulni (megtérni) és szerinte alakítani életünket (megújulni) és cselekedetekben megnyilvánuló hittel megvallani őt. Isten „történelmi” országának, az egyháznak is ez a lelki szerkezete.

Amikor Jézusnak ezt az ítéletét halljuk, el kell gondolkoznunk azon, hogyan vonatkozik miránk. Nincs-e a mai kereszténységen belül is hasonló probléma sokhelyen? Mennyien lehetnek a mai világban azok a keresztények, akik csak papíron, anyakönyvben, szóbelileg, tehát „hivatalosan” keresztények – a következetes hitet, a krisztusi hit és élet egyezését, az állandó megújulásra való törekvést, a megtérés szüntelen erőfeszítését azonban nem vállalják?! S itt-ott talán még büszkének is erre a „hivatalos” kereszténységre, s meg vannak elégedve önmagukkal, ahogyan a választott nép papi fejedelmei és vénei.

Nem lehetünk csak szokásból, csak „hagyományból” és csak a külső látszat szerint Krisztus igaz hívei. Kereszténynek lenni, az egyház tagjának lenni nem „státust” jelent, vagyis nem valamiféle kész helyzetnek az elfogadását vagy abba való feliratkozást jelent, hanem elsősorban hitet és megtérést bűneinkből, a régi ember levetését és az „új emberbe”, Krisztusba öltözést.

Jó lenne tudatosítanunk Isten országának ezt a dinamizmusát, nehogy a megtérés és a megújulás szelleme csökkenjen bennünk.

Csanád Béla

Beszéljünk a gyermeknek Istenről (26.)

4. NEVELÉSSSEL EVANGELIZÁLNI

IV. Hirdessük ma az evangéliumot a holnapért

Ne féljetelek...

Azért, hogy a gyermek gyökeret eressen, éreznie kell: elfogadják olyannak amilyen, másságával együtt. A tisztelet a kulcszó minden nevelési tervben, ami követi az evangéliumot.

Amikor próbálok megfejteni az erőszak növekedésének okait, akár a nevelő és a tanítvány személyes kapcsolatának szintjén, akár a rossz környékek és a patinás intézmények diákcsoportjai között lévő kapcsolat szintjén, gyakran azt látom, hogy a fejtelenség oka, hogy a fiatal vagy a fiatalok úgy érezték: nem kaptak tiszteletet. Ne felejtjük el, hogy az a fiatal tanul meg tisztelni másokat, akit tisztelnek. A fiatalok velünk szembeni tiszteletlensége nem adhat okot arra, hogy mi is tiszteletlenek legyünk velük szemben. A szent tanítók üzenete az is, hogy csak akkor adunk nekik lehetőséget a megszilárdulásra, ha tiszteljük az ifjakat és a gyermekeket. Az, hogy lehetőséget adunk nekik, hogy gyökeret eressenek annyit jelent mindenekelőtt, hogy meg tudjuk őket nyugtatni. „Ne féljetelek!” - mondta II. János Pál pápa, amikor először jelent meg a Szent Péter-bazilika lépcsőin. Hagyjunk fel végre a bizalmatlankodással, kételkedéssel a fiatalokkal, a fiatalok jövőjével kapcsolatban. Tartsunk ki állításunk mellett, hogy tudnak ők egyedül is cselekedni. Emlékeztessük őket a sikereikre, ugyanis az a tapasztalat, hogy egy ember attól a pillanattól lesz képes szembenézni bármilyen komoly nehézséggel, ha képes felidézni régi sikereit.

Szeretek az Exodus könyvére támaszkodni. Az exodus görög szó, melynek közös töve van az educere, vagyis „kivezetni” igével. Ha gyorsan átfutjuk és röviden összefoglaljuk a Kivonulás könyvét láthatjuk, hogy Isten a nép tanítója (természetesen nem csak eszerint olvasható a szöveg), Egyiptom pedig ebben a vázlatban a gyermekkort jelképezi, ahol az életszükségletek ki vannak ugyan elégítve, de nincs szabadság. Az Ígéret földje, ahová nem érnek el, jelképezi az érett, felnőtt kort. Mert talán addig nem is lesz az ember felnőtt, míg meg nem éli a halál élményét anélkül, hogy az elhomályosítaná a megélt élmények értelmét. Ez majd halálos ágyunkon lesz előttünk világos.

A pusztában a Mózes és Áron által vezetett nép a nevelők által vezetett fiatalok csoportjának képe. A tájékozódási pontok, a célok elhalványodtak, a kilátások meggyengültek és a nép visszaesett gyermekkori állapotába. Mi a tanító feladata hát, amikor a nép nehézségekkel találja szemben magát útja során?

Mózes ezt éneklé és énekelte népével: „az Úr a fáraónak szekereit és seregét tengerbe vetette” (Móz. 15,4). Ennek a sikernek az emléke ad bátorságot ahhoz, hogy szembenézzünk a problémákkal. Ez a szoltárok jelentősége is, amit nap, mint nap olvasnak és énekelnek a papok, a hívők és a világi keresztények, akik így emlékeznek meg az Úr népének sikereiről, hogy a jelen problémákkal szembe tudjanak nézni.

Felelőssé válni...

Ha a föld lehetővé teszi, hogy a mag gyökeret eressen, akkor lehetővé kell tennie azt is, hogy a magban rejlő újdonság kibontakozzék. Fel kell ébresztenünk a fiatalokat a felelősségérzetet, mert csak akkor taníthatjuk meg nekik, hogy hogyan váljanak felelősségteljes személyekké, ha megengedjük nekik, hogy igazi felelősséget vállaljanak. Csak úgy nevelhetünk felelősségtudatra, ha előbb helyesen nevelünk bűntudatra. Így mutat rá erre a tapasztalt neveléskutató, Guy Lescanne. Nem szabad bénító bűntudatot ébreszteni bennük, de az sem jó, ha mindig felmentjük őket a felelősség alól, mert akkor felelőtlen felnőtteket nevelünk belőlük. Felelősségteljesnek kell tenni a fiatalokat. Sokan közülük szenvednek is attól, hogy nem vállalhatnak tényleges felelősséget semmiért sem az iskolában, amelyben tanulnak.

Felelősségtudatra ébreszteni és nevelni nyilván kockázatot is jelent, miközben a társadalom, amelyben élünk a kockázatmentességre törekszük. Ugyanakkor, ahogy ezt mindig elmondom a szülői értekezleten, ne felejtjük el, hogy az a legnagyobb kockázat, ha kockázat nélkül nevelünk. És ez az evangélium hirdetésére is igaz. Örülök neki, hogy felfedeztem, az Egyház az egyetlen olyan nagy intézmény, amely a serdülőket olyan jogokkal és feladatokkal látja el, amelyek a közösség felnőtt tagjai közé emelik őket. Ugyanis a bérmálás szentségében általában serdülőkorban részesülnek az emberek. Mi más ez a szentség a tizenévesnek, ha nem az, hogy teljes egészében elismeri őt a közösség?

Valószínűleg semmit sem értettünk meg e szentség mély értelméből. Amikor elegendőnek tartjuk gyermekünk számára a hittanórát... Ahelyett, hogy csendben elosonunk, fontos elemévé is válhatnánk a közösségnek. Idézzük fel a történelem tanítását. Szent Remisiusz (438-530), aki megkeresztelte Klodvig királyt, 22 éves volt, amikor Reims érsekévé választották. És volt olyan pápa is, akit 18 éves korában választottak meg, ő XII. János volt, aki 955-től 964-ig volt pápa, ő koronázta királlyá I. Ottót 962-ben.

Később nehezebb idők jöttek az Egyházra. A pápa beleesett a kapzsiság és a botránykeltés csapdájába és a szegény emberek pedig még támogatták is ezt, búcsúlevelek vásárlásával. Luther ezért erőlesen felszólalt Isten szavára emlékeztetve, de a kölcsönös nyakasság egyházszakadáshoz vezetett. A Katolikus Egyház válaszképpen megtartotta a trentói zsinatot. De mindig könnyebb volt összehívni egy zsinatot, mint megvalósítani. Az első, aki a zsinat rendeleteit megvalósította Nagy Szent Károly, aki 23 éves volt, amikor püspökké választották, és 25, amikor a római után a legnagyobb, vagyis a milánói egyházmegye fejevé választották. Ne higgyünk a gerontokrácia létjogosultságában, amely a nyugati társadalmakban manapság fenyegetést jelent a világi és az egyházi társadalomra egyaránt. Ha az egyház még mindig akarja az evangéliumot hirdetni a fiataloknak, akkor minél hamarabb helyet kell adnia a fiataloknak úgy, hogy az egyház keblén felelősségteljes feladatot gyakorolhassanak. Talán a fiatalok legjobb apostolai gyakran nem maguk a fiatalok?

Álmodtam

Álmodtam egy Egyházzal, amely befogadja a fiatalokat, amely teret enged minden mai gyereknek, tizenévesnek és ifjúnak. Nem arról az egyházzal, amely gyönyörűen szónokol a befogadásról, hanem arról, amely tényleg nyitott, különösképpen a gyerekek felé, akik sok nehézséggel találkoznak kiskorukban. Olyan egyházzal, amely kevesebbet aggodalmaskodik amiatt, hogy átadja az igazságot, amely nyitottabb napjaink kérdéseire, problémáira. Olyan egyházzal, amelyben az igazság továbbra is összecseng az úttal, az élet pedig a kölcsönösséggel. Olyan egyházzal, amely nem próbálja folyton meggyőzni a fiatalokat, hogy ők építsék a holnapot, hanem inkább máttól kezdve mindenhová elkíséri őket. Vajon mit kell megváltoztatnunk, hogy egy ilyen Egyházat létrehozassunk? Hagyjunk fel végre mentegetőzéseinkkel, melyekkel másokra kenjük a hibát: „A papa, a püspök, a papok hibája...” Mit kell tehát megváltoztatnunk? Téged, engem... mindannyiunkat.

KONKLÚZIÓ

Don Bosco nyomában

Amikor 1841 őszén Giovanni Bosco, a 26 éves ifjú pap Piemonte fővárosába érkezett, teljesen megindította a látvány. Egy Becchi nevű tanyán nőtt fel és egy kisvárosban, Chieriben fejezte be tanulmányait. És most felfedezi a városközpont szépsége mellett Torinó külvárosának nyomorát. A semmirekellő, naplopó fiatalok látványa megijeszti. Így írja le benyomásait:

„Amikor a műhelyek és a gyárak közelében járok, gyakran megesik, hogy harsány, bárdolatlan röhögést, közönséges dalokat, káromkodást, és ordítást hallok, és a felnőttek hangjai közül a gyerekekét is ki lehet hallani. Gyakori látvány a rongyokba öltözött gyermek, akit szülei nemtörődömségből vagy rossz szándéktól vezetve az utcára küldik arra szoktatva így, hogy kolduljon, hogy lopja a napot. Időről időre összetalálkozhat az ember gúnyolódó, lógós, provokáló fiatalok csoportjaival, akik a romlottság bélyegét hordozzák homlokukon...” Don Bosco is szemtanúja volt az ipari társadalom növekedésének, amely fenekestül felforgatta a földműves társadalmat. És a fiatalok, akik nem találták helyüket ebben az új világban, veszélyt jelentettek a társadalomra. Sokan bűnözésre adták a fejüket. Ebben a korban élt egy rendőrkapitány, akinek jelentésében ezt olvashatjuk: „A sok közül az egyik gyötrelmes betegség, amely a társadalmat sújtja a bizonyosan a zsebtolvajlás, ami a leggonoszabb hatalmi, rendőri intézkedések ellenére is egyre fertőzi már nemcsak az utcákat és a tereket, hanem sikeresen hatol be a palotákba és a templomokba is. Nem múlik el úgy nap, hogy ne érkezzen bejelentés keszkenő, pénz, óra, dohányszelence eltűnéséről.”

Nem olyan ez, mintha a mai rossz negyedekből származó fiatalokról szólna? A munkanélküliség elkerülhetetlenül a bűnözéshez vezet és a nagy társadalmi változások idején mindig a legszegényebbeket hanyagolják el, közösítik ki.

(Folyt. köv.)

Jean-Marie Petitclerc

Vasárnapi jegyzet

Megváltott öröm

Fák. Sövény. Feljebb ház, néhány lámpás. Valóság-tanútevők. Néhány ember a buszmegállóból néma kocogással igyekszik hazafelé. Este. Elzúg a vonat is, városrészt érint, toronyból harang jelez. Barátom sorai árammal járnak át: „...látom a vasúti töltéseken / ahogy villanyvonatokkal átbog / a lelkek felett / az egyensúlyát veszített világ.” Különös utazás. Amint különös, hogy a reáliák egyszeriben tudnak ruhát váltani, ahogyan Rilke Estjében a fák.

Kivilágított kocsik – mintha ember nélkül – csak a tárgyi jelen képei, de végül szimbólumok, amelyek kifejeznek magányt és összetartozást, közeledést és békés távolodást megtévesztő napoktól. Mintha Szőnyi képét látnám, az Esti vonatot.

Az egyensúly tán bennünk lehet. Kiléphetünk tér-szabta helyünkről, hogy elfogadjuk: a lélek mindennél nagyobb, túllép a korlátokon, „saját szférája felé tart” – a végtelen felé.

Kibillent világ ingája leng, egyre inkább hiánycikk a benső szabadság, a minden-mulandó dologtól független, mely megnyithatja a látást az isteni szépségre. Ez a szabadság az alapja az öröme: „korrigálja” a bánatot, csüggedést, mivel Isten – a szabadság ajándékozó – öröm és szeretet; a kettő sohasem távolodik el az embertől, súlyos időszakokban sem, amikor az élet próbája elviselhetetlennek tűnik.

Gyűlölet, mindent cinikusan „felülről” kezelő közömbösség, lelketlenség, a gyilkosságokba szinte belemerevedett ridegség önti el az ember-tájat. Konferenciákon, könyvek, filmek áradatában keresik az ellenszert pszichológusok, társadalom-tudósok, és még annyi más tudományt művelő szakemberek, de arra a legérdemesebb figyelni, aki azt mondja: mindegyikre szükség van, azonban csak annyit tehetünk, hogy „bizalommal elfogadjuk „Isten cselekvését”. Tekintetünk pihenjen meg a „szeretet kútfőjén”, aki hatalommal irányítja a tűnő-múló életet, s úgy illeszti egymáshoz a jelenségeket, ahogyan megfelelnek szeretettel szőtt tervének. Hit-lelkülettel lehet tőle elfogadni, ami nem egyszer elképesztő áldozatot követel. Péter apostol, amikor öröme szólít, a távlatát is érzékelteti; azt a mélységet, amely mint forrás örök csillagot ringat, a megváltott derűt: „... ne ütközzetek meg azon a tüzes kohón, amelyen próbakép kell átjutnotok, mintha hallatlan dolog történnék veletek, hanem örvendjete, ha részt vehettek Krisztus szenvedéseiben, hogy dicsősége kinyilvánulásakor is szívből örvendhesetek”. Túlmutat ez a mulandó örömkön, keresztény egzisztenciális felszólítás, Isten Szava, megfelfejthetetlen titka.

Az irodalomtudós Northop Frye a Biblia irodalmi és irodalmon túli értékeit kutatva írja, hogy az élet gyakori ellentmondása benső párhuzamok találkozása is, nemes osztozás. A rizikók, nehézségek vállalása legtöbbször érthetetlen, ijesztő, így aztán belenyugszunk a változtathatatlanba. Vannak, akik erőszakos megoldásokat keresnek, s ritkán jut eszükbe az az osztozás, amely isteni ajándék, a bűn ellen a szeretet fegyvere; elfogadva emelkedhetnek fel érzéseink az „egyensúlyát veszített” világ fölé.

Más lehetőség nincs.

† Tóth Sándor

hírek információk

Horváth Sándor nyugalmazott plébános életének 81., papságának 55. évében szeptember 22-én, Újkígyóson a Szent Erzsébet Szeretetotthonban szentségekkel megerősítve elhunyt. Gyászmiséjét és temetési szertartását Kiss-Rigó László püspök végzi szeptember 28-án, hétfőn délelőtt 10 órakor Kiszomboron. Nyugodjék békében!

A napokban 28 konténeres fa ültetésével megkezdődött Tass-Alsószenttamás fásítása. A Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatója nagyszabású környezetvédelmi programjának keretében japánakócokat és szomorúfűzeket ültettek, november elejétől pedig további 1100 őshonos csemete kerül a földre. A jövőben szükség is lesz a sok árnyéka ÁGOTA Falván, ahol a hét hektáros területen épül, formálódik az egyházi szolgáltató kulturális, módszertani, élménypedagógia és lelkeségi központja. A számos cél kiszolgálására alkalmas helyszínen még sok a munka. A tervek szerint két év múlva már ez a helyszín fogadhatja a családból kiemelt gyermekek és fiatalok országos nyári találkozóját, a több mint húsz éves múltra visszatekintő ÁGOTA tábor.

Szöveget kóstoltak, préseltek, és a szürethez kapcsolódó hagyományokat elevenítették fel az elmúlt hétvégén a Csongrád-Csanád megyei, gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiatalok a Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató Csongor téri központjának udvarán. Az ÁGOTA Alapítvánnyal közösen szervezett szüreti mulatságon mintegy száz, tápéi, szegvári és csanádpalotai nevelőszülőstől, illetve lakásotthonból érkezett fiatal vett részt. A Szent Mihály napjához kapcsolódó mulatságon a biztonságra különösen ügyeltek a szervezők, hiszen mindenki szájmascskban vett részt a programokon, melyet saját maga díszíthetett. Az alkalom célja a népi hagyományok felelevenítése, valamint a fiatalok találkozása volt.

Rangos elismerésben részesült a Szeged-Csanádi Egyházmegye kulturális-, szabadidő- és sportközpontja. Idén tizedik alkalommal adták át a Business Excellence díjat az üzleti turizmus legjobb szolgáltatóinak. A díjakat 7 kategóriában osztották ki a magazin olvasói, üzleti partnerei és a szakma képviselőinek online szavazatai alapján, értékelve a 2019. június és 2020. március közötti időszak teljesítményét. Az idei esztendőben a legjobb vidéki rendezvényhelyszín kategóriában a díjat a Szent Gellért Fórum kapta.

A Szűz Mária Keresztények Segítsége titulusával rendelkező öföldről kiemelt építészeti örökségű erődtemplom felújítási munkálatai a közelmúltban fejeződtek be. A templom ünnepélyes megáldására ünnepi szentmise keretében kerül sor, melyet Kiss-Rigó László püspök celebrál szeptember 27-én, azaz ma délelőtt fél 10-kor. A szentmisét követő rövid átadási ünnepségen Lázár János országgyűlési képviselő mond beszédet.

Szeptember 27-én, azaz ma a 10 órakor kezdődő szentmise keretében ünnepi a tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia (Tátora tér 5.) közössége búcsúját. Az ünnepi szentmise vendég celebránsa Fülöp Ernő, a Kalocsa-Kecskeméti Egyházmegye irodaigazgatója, kalocsai plébános lesz. A liturgiát követően a 2019-ben elhunyt Tóth Sándor szobrászművészre emlékeznek. Az ünnepség keretében elhelyezik a templom kapujára a művész arcképét ábrázoló érmet, melyet Tóth Sándor tanítványa Fritz Mihály készített, a tanítványok nevében emléket állítva a mesternek. Az eseményen beszédet mond Kiss József Géza, az Éremgyűjtők Egyesületének elnöke, közreműködnek Király István és barátai, kürtművészek.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, ☪ Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 13. alkalommal rendezi meg, ez alkalommal a járvány okozta nehézségek miatt csak hazai művészek közreműködésével a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 24-30-ig tartó hangversenysorozat ezúttal a Szeged-Csanádi Egyházmegye fennállásának 990., valamint Ludwig van Beethoven születésének 250. évfordulójának állít emléket. A Székesegyházban rendezendő koncertek ingyenesen hallgathatók meg, a belépéshez azonban előzetes regisztrációs jegy szükséges. A belépők hétfőtől péntekig, 8 és 16 óra között vehetők át a Régió 10 Kft. irodájában (Dugonics tér 12.). A program:

Szeptember 28., hétfő, 19.30 – Székesegyház

Vonósnégyes koncert

Közreműködik a Kelemen Quartet

Franz Schubert: c-moll vonósnégyes-tétel, D.703

Wolfgang Amadeus Mozart: G-dúr duó hegedűre és brácsára, KV 423

Ludwig van Beethoven: F-dúr vonósnégyes-tétel, Op.59, No. 1. „Razumovszkij”

Szeptember 29., kedd, 19.30 – Székesegyház

Szólo előadók: Rohmann Ditta gordonka, Szélpál Szilveszter bariton, Palójtay János zongora, Kerényi Mariann zongora

Ludwig van Beethoven: 7 variáció zongorára és gordonkára Mozart Varázsfuvolájának „Bei Männern, welche Liebe fühlen” kezdetű duettjére, WoO46

Válogatott dalok Franz Schuberttől

Ludwig van Beethoven: cisz-moll zongoraszonáta, Op. 27 „Holdfény”

Válogatott dalok Schumanntól

Ludwig van Beethoven: A-dúr szonáta zongorára és gordonkára, No. 3, Op. 69

Szeptember 30., szerda, 19.30 – Székesegyház

Szólo előadók: Maxim Rysanov brácsa, Zoltán Péter klarinét, Kokas Dóra gordonka, Kerényi Mariann zongora

és Zsigmond Zoltán zongora

Ludwig van Beethoven: Esz-dúr duett brácsára és gordonkára, WoO 32, „Pápaszem” és Franz Schubert: a-moll szonáta brácsára és zongorára, D. 821, „Arpeggione”

Ludwig van Beethoven: B-dúr trió klarinétre, gordonkára és zongorára, Op. 11, „Gassenhauer”

A szervezők kérik a közönséget, hogy a koncertek alatt használják a maszkot, ne feledkezzenek meg a kézfertőtlenítésről és a távolságtartásról!

Assisi Szent Ferenc ünnepére készülve Triduumot rendeznek a minoriták Szent Miklós templomában (Munkácsy u.9.) október 1. és 3. között. A program:

Triduum Assisi Szent Ferenc ünnepe előtt (mindhárom napon homliát mond Adamczyk Bogdan plébános)

Október 1., csütörtök

17.00 Szentségimádás papi és szerzetesi hivatásokról

18.00 Ünnepi szentmise, azt követően Szent Teréz ájtatosság

Október 2., péntek

17.00 Elsőpénteki szentségimádás

17.30 Jézus Szíve litánia

18.00 Ünnepi szentmise

Október 3., szombat

17.00 Transzitus, ájtatosság Szent Ferenc haláláról, zsolozsmával egybekötve

18.00 Előesti szentmise Szent Ferenc tiszteletére, a Szent Ferenc szobor megáldása

Október 4., vasárnap - Assisi Szent Ferenc ünnepe

17.00 Rózsafüzér ájtatosság elmélkedésekkel

17.40 Vesperás Szent Ferencről

18.00 Ünnepi szentmise Szent Ferenc tiszteletére (főcelebráns: Varga Attila, makói esperes, kiszombori plébános)

Az ópusztaszeri Magyarok Nagyasszonya Plébánia közössége búcsúja keretében, október 4-én, jövő vasárnap 11 órakor ünnepi szentmise alkalmából rendezi a felújított templom átadását. Az ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A Szent Péter és Pál apostolok ünnepéhez kapcsolódó úgynevezett Péter-állások gyűjtése az idén a koronavírus járvány miatt nem a szentek ünnepét követő vasárnapon volt. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia egy korábban hozott döntése értelmében a koronavírus járvány okozta bizonytalan helyzet miatt a gyűjtés időpontját október 4-ére, jövő vasárnapra tette át. A perselyadományokat az Apostoli Szentszék tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják majd.